

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. K.**, bytem V., zastoupeného: JUDr. Zdeněk Král, advokát se sídlem Domažlická 800/III, 339 01 Klatovy, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.8.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 14.8.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 č.j. X, neboť s ním nesouhlasí, když dle něho se jeho zdravotní stav, pro který mu byl OSSZ Klatovy dne 6.12.2012 ke dni 30.11.2012 přiznán plný invalidní důchod, nezlepšil od přezkumu OSSZ Domažlice (řízení tam předáno z důvodu vyloučení pracovníků OSSZ Klatovy pro podjatost) dne 24.7.2013, přesto byl opět proveden přezkum OSSZ Klatovy dne 5.3.2014, dle něhož je jeho pracovní schopnost snížena pouze o 10%, čemuž odporuje fakt, že po poslední kontrole ve FN Plzeň mu byla zvýšena dávka léku Adenuric na maximální možnou hranici. Závěrem žalobce požadoval znalecký posudek z oboru pracovního lékařství po vyžádání zdravotnické dokumentace od MUDr. Š., zrušení napadeného rozhodnutí a nové projednání věci, dále byly požadovány náklady řízení k rukám zástupce bez specifikace. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 11.6.2014 žalovaná zčásti změnila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.3.2014 tak, že „bytem S.“ uvedené ve výroku se nahrazuje slovy „trvale bytem V.“ a ve zbytku potvrdila rozhodnutí, jímž mu byl od 20.4.2014 *odňat invalidní důchod* dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Klatovy ze dne 5.3.2014 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 11.6.2014 bylo uvedeno, že na základě posudku o invaliditě ze dne 6.12.2012 vyhotoveného lékařem OSSZ Klatovy mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a při kontrolní lékařské prohlídce dne 5.3.2014 na OSSZ Klatovy bylo zjištěno, že již není invalidní – den zániku invalidity stanoven na 5.3.2014; novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 30.4.2014 bylo zjištěno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ale neodpovídá invaliditě, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl A, položce 5a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%, přičemž žalobci byla přiznána horní hranice 15%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla dle § 3 odst. 2 vyhlášky zvýšena o 5%, takže celkově činí 20%, proto nebylo možno jeho námitkám vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Klatovy vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.3.2014 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pro invaliditu třetího, druhého ani prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 20%, datum zániku invalidity 5.3.2014. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 30.4.2014 vyplývá, že žalobce rovněž nebyl nadále uznán invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl A, položce 5a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5%, celkově tedy činí 20%, den zániku invalidity 5.3.2014. (Dle posudku o invaliditě ze dne 6.12.2012 byl žalobce uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně od 30.11.2012, když zdravotní stav dosud nebyl stabilizován, proto byla platnost posudku stanovena 30.6.2013; dle sdělení OSSZ Domažlice ze dne 12.8.2013 byla jednáním dne 24.7.2013 ponechána invalidita třetího stupně a další KLP byla stanovena na 31.3.2014.)

*Žalovaná ve vyjádření k žalobě dne 29.8.2014 s ohledem na námitky žalobce a skutečnost, že se jedná o posouzení zdravotního stavu, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle výsledku dokazování. Ze zaslaného dávkového spisu*

vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 11.6.2014 bylo zástupci žalobce doručeno dne 17.6.2014.

K žádosti soudu *PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 16.10.2014 posudek*, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce shodně s lékařem ČSSZ chronickou dnu jako lehkou formu onemocnění s řídkou frekvencí záchvatů, pohyblivost kloubů není omezena, mimo exacerbaci kloubních potíží je chůze stabilní, bez opory dle *kapitoly XIII, oddíl A, položky 5a) přílohy vyhlášky* horní hranicí procentního rozmezí 15%, ale oproti lékaři ČSSZ pro ostatní postižení zdravotní postižení zvýšila tuto míru poklesu pracovní schopnosti o 10% na celkových 25%; zánik invalidity stanovila shodně s lékařem OSSZ i ČSSZ dnem 5.3.2014 – jednání OSSZ. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, trvale ve stoje a s dlouhými pochůzkami zvláště v nerovném terénu, ve zvýšeném riziku prochlazení, v nočních směnách, ale je schopen lehčí práce s dodržением uvedených omezení; od předchozího posouzení invalidity v roce 2012 a posouzení invalidity při KLP v roce 2013 se zdravotní stav léčbou stabilizoval, stabilizován byl i k datu napadeného rozhodnutí, neboť došlo ke snížení hladiny kyseliny močové v krvi, frekvence záchvatů je nízká, na kloubech nejsou přítomny strukturální změny, hybnost kloubů není omezena, nebyla prokázána revmatoidní artritida a zánětlivé markery jsou v normě.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Domažlicích dne 26.11.2014 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem ze dne 16.10.2014, protože dle něho je nadále invalidní pro přetrvávající potíže od doby přiznání invalidního důchodu, když zdravotní stav se nijak nezměnil, naopak se zhoršuje.

K žádosti soudu po doručení propouštěcí zprávy z Revmatologického ústavu v Praze ze dne 5.12.2014 *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 12.2.2015* za účasti odborného revmatologa, v jehož závěru uvedla, že setrvává na svém posudku ze dne 16.10.2014 a zdůraznila, že podrobné revmatologické vyšetření potvrdilo diagnosu dnave artritidy bez záchvatů, bez artritidy kloubů v klinickém nálezu a bez omezení rozsahu pohybů kloubů. Na RTG nejsou významné strukturální změny více kloubů, nebylo prokázáno systémové revmatické onemocnění. Arthrotické změny na kloubech dle RTG vyšetření jsou lehkého stupně. Vyšetření v Revmatologickém ústavu v Praze neprokázalo poruchu funkce, aktivitu a rozsah procesu, strukturální postižení a mimokloubní projevy dny, které by vedly ke změně posudkového závěru. Žalobce nesouhlasí s poklesem pracovní schopnosti 25%, ale vyšší míra poklesu pracovní schopnosti není odůvodněna zjištěným zdravotním stavem, což potvrdila i doložená zpráva z hospitalizace. Jeho zdravotní stav lze hodnotit jako stabilizovaný, od 01/2014 nejsou popisovány výpotky v kolenou; laboratorně jsou nízké zánětlivé parametry, imunologické vyšetření bylo negativní. Udávané subjektivní potíže nemají co do udávané intenzity odpovídající objektivní podklad v provedených a doložených odborných vyšetřeních; arteriální hypertenze je kontrolována léčbou, bez prokázaného orgánového postižení. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

Při ústním jednání u zdejšího soudu dne 16.4.2015 zástupce žalobce omluvil nepřítomnost žalobce, nadále setrval na podané žalobě s odkazem na její obsah a závěrem požadoval, aby žalobě bylo vyhověno, neboť o odnětí invalidního důchodu rozhodl orgán, který byl pro správní řízení vyloučen na základě vlastní námitky a rozhodnutí o vyloučení OSSZ Klatovy nebylo ani časově omezeno, ani nebylo zrušeno a zpracované posudky neodpovídají skutečnosti, neboť jeho zdravotní stav je neměnný již od doby pracovní neschopnosti a přiznání invalidního důchodu; lze hovořit o tom, že je stabilizovaný, nikoli lepší; současně požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 6.534,-Kč. Rovněž zástupce žalobce navrhl doplnit dokazování vyžádáním znaleckého posudku z oboru pracovního lékařství, k čemuž se zástupce žalované nepřipojil a následně soud usnesením zamítl uvedený návrh žalobce jako nadbytečný, jelikož posudková komise se dostatečným způsobem vyjádřila k pracovní rekomandaci žalobce s ohledem na jeho zdravotní stav, což soud považuje za postačující. Zástupce žalované závěrem s ohledem na závěr posudku posudkové komise navrhl zamítnutí žaloby, neboť se nepodařilo žalobci prokázat, že by byl nadále invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Subjektivní pocit žalobce o tom, že mu má být ponechána invalidita třetího stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním

stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či nadále ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů následně posudkově zhodnocenými posudkovými lékaři či komisí, kteří jsou ze zákona oprávněni posuzovat invaliditu pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 11.6.2014*. Pokud u žalobce dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 16.10.2014 i jeho doplnění ze dne 12.2.2015 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 17.3.2014, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce jak uvedeno shora, ale přiznaná míra poklesu pracovní schopnosti maximálně 25% však nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty ani pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně ani k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a revmatologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že ve věci rozhodl o odnětí invalidního důchodu orgán, který byl pro správní řízení vyloučen na základě vlastní námitky, a rozhodnutí o vyloučení nebylo ani časově omezeno, ani nebylo zrušeno, protože vyloučení OSSZ Klatovy nebylo trvalé, jelikož takové vyloučení se vždy vztahuje ke konkrétnímu úkonu a žalobce nepožádal, aby kontrolní lékařská prohlídka byla provedena jinou OSSZ; navíc byl žalobce dopisem ředitelky OSSZ Klatovy informován, že již pominuly důvody vyloučení OSSZ (*opakované stížnosti otce syna manželky žalobce*). Rovněž soud připomíná, že pracovní rekomandace je posudkovými lékaři či komisí uváděna vždy obecně a schopnost vykonávat konkrétní pracovní zařazení je vždy závislé na momentálním zdravotním stavu pojištěnce, což v danou dobu posuzuje praktický či smluvní event. závodní

lékař potencionálního zaměstnavatele, tudíž i požadovaný posudek z pracovního lékařství je z tohoto důvodu naprosto nadbytečný. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, nevykazuje žádné vady, pro které by bylo nutno jej zrušit, ač žalobce je opačného názoru. Žalobce neprokázal, že je nadále invalidní v jakémkoliv stupni, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV a jeho doplnění, nebyl nadále uznán invalidní v žádném stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 25%, nikoli minimálně 35% nezbytných pro první stupeň. Z obsahu posudkového spisu vyplývá, že invalidita třetího stupně byla přiznána od 30.11.2012, když zdravotní stav dosud nebyl stabilizován, proto byla platnost posudku stanovena 30.6.2013; dále dle sdělení OSSZ Domažlice ze dne 12.8.2013 byla jednáním dne 24.7.2013 ponechána invalidita třetího stupně a další KLP byla stanovena na 31.3.2014, poté při jednání dne 5.3.2014 již žalobce nebyl shledán invalidním v žádném stupni a tato skutečnost byla potvrzena i PK MPSV i po zhodnocení výsledku hospitalizace v Revmatologickém ústavu koncem roku 2014.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 17.3.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. dubna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně